

1^η Νοεμβρίου Παρακλητικός Κανών
Όσιομάρτυρος ΙΑΚΩΒΟΥ καί τῶν Μαθητῶν
αὐτοῦ, Δρ. Χαρ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καί τό
Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια. Ἦχος
δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Όσιομάρτυρα τῆς πίστεως νέον, σεπτὸν Ἰάκωβον, βλαστὸν
Καστορίας, τιμήσωμεν ἐν ἄσμασι πιστῶν οἱ χοροὶ, σὺν αὐτοῦ
συμμάρτυσι, θείῳ Διονυσίῳ, καὶ τῷ οὐρανόφρονι, Ἰακώβῳ βοῶντες·
Τριάς Μαρτύρων πάνυ εὐκλεῶν, καθιλεοῦσθε, ἡμῖν τὸν
Θεάνθρωπον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἰάκωβε σὺν συνάθλοις σου,
εὐλόγει με. Χ. Μ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰάκωβε, πίστεως καλλονή, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, τῷ Κυρίῳ
ὑπὲρ ἡμῶν, συνάθλω σου σὺν Διονυσίῳ, καὶ Ἰακώβῳ, μεθ' ὧν
χαίρεις πάντοτε.

Ἀθλήσας ἐννόμως ὑπὲρ Χριστοῦ, σὺν τοῖς μαθηταῖς σου,
χάριν εὔρες τὸν Λυτρωτὴν, Ἰάκωβε, κλέος Καστορίας, καθικετεύειν
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Κοσμήσας σοῖς πόνοις τοῖς ἱεροῖς, Μονὴν Δερβεκίστης, σὺν
δυάδι σῶν μαθητῶν, Ἰάκωβε, ἤθλησας ἀρτίως, Όσιομάρτυς,
ἀκέστορ προσφύγων σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς θείαν μερόπων καταφυγὴν, ἐν βίου ἀνάγκαις, Σὲ κατέγνωμεν οἱ πιστοί, Σεμνὴ Θεοτόκε, καὶ προστάτιν, ἐν πειρασμοῖς καὶ δειναῖς περιστάσεσι.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Βοηθῶν μὴ ἐλλείπης, τοὺς σοὺς θερμοὺς πρόσφυγας, ἐν βιοτικαῖς τρικυμίαις, μάκαρ Ἰάκωβε, σὺν ξυνωρίδι τῶν σῶν, συνάθλων, Ὁσιομάρτυς, Καστορίας βλάστημα, περιφανέστατον.

Ἐποπτεύετε πάντας, ἐξ οὐρανοῦ, Μάρτυρες, θαυμαστὲ Ἰάκωβε, γέρας, νέον τῆς πίστεως, σὺν Ἰακώβῳ σεμνῷ, καὶ πάνυ Διονυσίῳ, τοὺς ὑμῶν γεραίροντας, στίβου παλαίσματα.

Σὺν δυσὶ μαθηταῖς σου, σάρκα τὴν σὴν ὄνουξι, σιδηροῖς, στερῶν, κατεσχίσθης, Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ ἐν ἀγχόνῃ δεινῶς, ἀπηωρίθης, ὁ χάριν, εἰληφὼς ἰάσεων, τῶν προστρεχόντων σοι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερένδοξε Μῆτερ, τῶν Ἀθλητῶν σέμνωμα, ταῖς θερμαῖς λιταῖς Ἰακώβου, Ὁσιομάρτυρος, καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, ῥύου παντοίων κινδύνων, καὶ δεινῶν τοὺς σπεύδοντας, χάριτι θεία Σου.

Ἀγιάζε, Ὁσιομάρτυς Ἰάκωβε σοὺς ἱκέτας, σὺν δυάδι σῶν μαθητῶν, κρουνῶν θείας χάριτος, τοῦ Διονυσίου καὶ Ἰακώβου.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Σεπτὲ πολιστὰ, τοῦ Ἀθωνος, Ἰάκωβε, καὶ Μάνδρας πυρσὲ, τῆς Δερβεκίστης πάμφωτε, Καστορίας βλάστημα, ὁ ἀθλήσας στερῶν

σὺν συνάθλων σου, τὴν ξυνωρίδα, πρέσβευε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν
λαμπρῶς μακαριζόντων σε.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Νικητὰς ἀναδείξατε, πάντας τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς, Ἰάκωβε, ἐν
ταῖς μάχαις, Διονύσιε, κατ' ἐχθροῦ, καὶ ἕτερε Ἰάκωβε.

Σκοτομήνην, Ἰάκωβε, μάκαρ Διονύσιε καὶ Ἰάκωβε, τῶν παθῶν
ἡμῶν σκεδάσατε, τῶν θερμῶν εὐχῶν ὑμῶν πυρσεύμασι.

Ὑπερεύχεσθε πάντοτε, τῶν ὑμᾶς τιμώντων, Γέρων Ἰάκωβε,
καὶ Διάκονε Ἰάκωβε, σὺν Διονυσίῳ, ὀσιόαθλοι.

Θεοτοκίον.

Νῦν ὑμνοῦντές Σε, Δέσποινα, ὡς προστάτιν πάντων
μακαριζόντων Σε, ἐκδεχόμεθα πρεσβείας Σου, πρὸς Χριστόν, Υἱόν
Σου τὸν φιλόανθρωπον.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄμφω τοῖς πιστοῖς, τὴν ὑγίειαν βραβεύσατε, καταφεύγουσιν,
Ἰάκωβε, ὑμῖν, σὺν σεπτῷ Διονυσίῳ καὶ Ἰάκωβε.

Θραύσατε δεσμούς, Διονύσιε, Ἰάκωβε, καὶ Ἰάκωβε, ἡμῶν
μετὰ παθῶν, καὶ παντοίων ἀμαρτάδων, Ὀσιόαθλοι.

Λάμπσαντες φωτὶ, γενναιότητος, Ἰάκωβε, καὶ δυὰς
συναθλητῶν σου μαθητῶν, πρεσβειῶν ὑμῶν βολαῖς πιστοὺς
φαιδρύνετε.

Θεοτοκίον.

Ὅμβρισον ἡμῖν, ὑετὸν τῆς προστασίας Σου, καὶ κατάρδευσον
ψυχὰς Σῶν οἰκετῶν, ὡς νεφέλη ὀμβροτόκος, Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἰάκωβε, Καστορίας βλάστημα, σὺν δυάδι μαθητῶν σου
συνάθλων, Διονυσίου τε καὶ Ἰακώβου, ἐν τῇ ἀγχόνῃ
Ἀδριανουπόλεως, ἐξεμετρήσατε τὸ ζῆν, τῶν ὑμνούντων ὑμᾶς
ἀντιλήπτορες.

Στηρίζατε, ἐν τῇ πίστει ἅπαντας, τοὺς ὑμᾶς πανευλαβῶς
μελωδοῦντας, ὡς νεοάθλους, Ἰάκωβε μάκαρ, καὶ Διονύσιε, λύχνε
σεμνότητος, σὺν Ἰακώβῳ τῷ κλεινῷ, εὐσεβῶν βακτηρίαι πρὸς
θέωσιν.

Σκεδάσατε, ζόφωσιν τῶν θλίψεων, καὶ δεινὴν τῶν πειρασμῶν
σκοτομήνην, τῶν προστρεχόντων ὑμῖν ἐν ἀνάγκαις, καὶ χαλεπαῖς
συμφοραῖς, Διονύσιε, σὺν Ἰακώβῳ εὐσταλεῖ, καὶ ὑμῶν, Ἰακώβῳ, τῷ
Γέροντι.

Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον, πρὸς σκηναὺς λαμπρότητος, αἰδίου τὰς ἐν πόλῳ,
Παρθένε, τοὺς μεγαλύνοντας Σῶν θαυμασίων, τὸ πλῆθος, Μῆτερ
Χριστοῦ Παμμακάριστε, καὶ ἐν δεινοῖς καὶ πειρασμοῖς,
καταφεύγοντας χάριτι θεία Σου.

Ἀγίαζε, Ὁσιομάρτυς Ἰάκωβε, σοὺς ἰκέτας, σὺν δυάδι σῶν
μαθητῶν, κρουνῶν θείας χάριτος, τοῦ Διονυσίου καὶ Ἰακώβου.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁσιομάρτυρα ὕμνοις Ἰάκωβον, καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς
εὐφημήσωμεν, τὸν Διονύσιον καὶ τὸν Ἰάκωβον, ὡς εὐσεβείας
νεόδρεπτα λείρια, αὐτῶν ἐνθέρμους εὐχὰς ἐξαιτούμενοι.

Προκείμενον. *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*
Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*
Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ι' 16-22).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσετε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται.

Δόξα. Ὅσιομαρτύρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...

Δεῦτε μελωδήσωμεν, Ὅσιοάθλων τριάδα, θαυμαστὸν Ἰάκωβον, θεῖον Διονύσιον, καὶ Ἰάκωβον, ἐκτενῶς ἕτερον, Μάνδρας Δερβεκίστης, Αἰτωλίας τοὺς οἰκήτορας, τοὺς ἀγιάσαντας, τῶν αὐτῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, τῆς Ἀδριανουπόλεως, χθόνα καὶ λαβόντας τὸ χάρισμα, τῷ Θεῷ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων εὐλαβῶς, αὐτῶν τὴν ἔνθεον ἄσκησιν, καὶ σεπτὸν μαρτύριον.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑμνωδίαις εὐτάκτοις, καταστέφοντες ἄθλους, ὑμῶν, Ἰάκωβε, σὺν ἄλλῳ Ἰακώβῳ, καὶ τῷ Διονυσίῳ, προστασίαν δεχόμεθα, ὑμῶν ἐν βίου δεινοῖς, φωσφόροι, καὶ ἀνάγκαις.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, ἀπηνῶς ἐν ἀγχόνῃ, ἀπηωρήθητε, διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν, Ἰάκωβε γενναῖε, Διονύσιε πάντιμε, καὶ Διακόνων εἰκόν, Ἰάκωβε, εὐτόλμων.

Ἵπερόπτας προσύλων, ἀναδείξατε πάντας, ὑμᾶς γεραίροντας,
ὥς ζηλωτὰς αὐτῶν, Ἰάκωβε θεόφρον, Διονύσιε ἄλκιμε, καὶ Ἀθλητῶν
καλλονή, Ἰάκωβε, τῶν νέων.

Θεοτοκίον.

Λαμπηδὼν παρθενίας, Θεοτόκε, τὸν ζόφον, παθῶν διάλυσον,
ἡμῶν τῶν χαμαιζήλων, φωτὶ τῶν πρεσβειῶν Σου, πρὸς τὸν
εὖσπλαγχνον Τόκον Σου, τὸν Φωτοδότην Χριστόν,
Ἵπερευλογημένη.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ὁσιοάθων, ὑμνολογοῦντες τριάδα, τὰς αὐτῶν ἐκζητοῦμεν
πρεσβείας, πρὸς τὸν Ζωοδότην, καὶ Κύριον τῶν πάντων.

Γέρας τῶν νέων, Ὁσιοάθλων, δυσώπει, τὸν Δεσπότην, Ἰάκωβε
Μάρτυς, σὺν τοῖς σοῖς συνάθλοις, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου.

Εὐλόγει πάντας, τοὺς ἀνυμνοῦντας σοὺς ἄθλους, τοὺς τιμίους,
Ἰάκωβε μάκαρ, νέε Εκκλησίας, Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν Υἱοῦ Σου, μορφῆς τὸν κάλλος ἐν πόλῳ, καταξίωσον
Σοὺς ὑμνηπόλους, Κεχαριτωμένη, Κυρία Θεοτόκε.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Μὴ παύσησθε θεόθεν, σκέποντες ἱκέτας, ὑμῶν, Ἰάκωβε καὶ
Διονύσιε, σὺν Ἰακώβῳ ἐτέρῳ, Ὁσιομάρτυρες.

Εὐκλείας ἐκ τοῦ ὕψους, τοῦ ὑμῶν φρουρεῖτε, πιστούς, Ἰάκωβε
καὶ Διονύσιε, σὺν Ἰακώβῳ, τοὺς ὕμνοις ὑμᾶς γεραίροντας.

Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὥς Θεὸν τῶν ὅλων, τρανῶς, Ἰάκωβε
καὶ Διονύσιε, σὺν Ἰακώβῳ ἀγχόνῃν καθυπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τὸν Υἱόν Σου, Μῆτερ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς προστρεχόντων Σοι, καὶ ἐν ὥδαϊς μελιρρύτοις μακαριζόντων Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις, ἱὸν εὖοσμον ἀρετῆς, τῆς περιοικίδος, Καστορίας σεπτὲ βλαστέ, σὺν τῶν μαθητῶν σου, Ἰάκωβε, δυάδι, Ὁσιοάθλων νέων, κλέϊσμα πίστεως.

Τρίφωτον λυχνίαν νεολαμπῶν, Ὁσιομαρτύρων, εὐφημήσωμεν ἐκτενῶς, σὺν Διονυσίῳ, καὶ πάνυ Ἰακώβῳ, Ἰάκωβον, τὸν φάρον, τῆς γενναιότητος.

Τῶν Βοεβονδάδων σεπτὲ βλαστέ, τῆς περιοικίδος, Καστορίας, ὡς ἀκρεμῶν, Ὁσιομαρτύρων, ἐν Ἀδριανουπόλει, Ἰάκωβε γενναῖε, ἄρτι ἐνήθλησας.

Σὺν τῇ ξυνωρίδι σῶν μαθητῶν, ἥνυσας προθύμως, ἐναθλήσεως τὴν ὁδόν, τῷ Διονυσίῳ, καὶ θείῳ Ἰακώβῳ, Ἰάκωβε ἀλκίφρον, πίστεως σέμνωμα.

Χαίροις, Δερβεκίστης τριάς σεπτῇ, Ὁσιομαρτύρων, ἡ ἀθλήσασα εὐσθενῶς, σὺν τῷ Ἰακώβῳ, ἐν Ἀδριανουπόλει, καὶ τῷ Διονυσίῳ, πάνυ Ἰάκωβε.

Σκέπετε, Ἰάκωβε, ἀκλινῶς, καὶ σὺν Ἰακώβῳ, Διονύσιε θαυμαστέ, Ὁσιομαρτύρων, τριάς, ὑμῶν ἐν ὕμνοις, τοὺς εὐλαβῶς τὴν θείαν, μνήμην γεραίροντας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καστορία σεμνύνεται τοῖς σπαργάνοις σου, Ἰβήρων Σκήτη καὶ
Μάνδρα τῆς Δερβεκίστης τῇ σῇ, ἐνασκήσει καὶ κλεινὴ
Ἀδριανούπολις, πόνοις σου τοῖς μαρτυρικοῖς, Ὁσιόαθλε στερρὲ,
Ἰάκωβε, ὁ ἀθλήσας, σὺν μαθητῶν σου δυάδι, μεθ' ὧν Χριστὸν ἡμῖν
ιλέωσαι.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς τιμῶντας ἐκτενῶς, τὴν ὑμῶν πανέορτον μνήμην,
καὶ ἀνυμνοῦντας λαμπρῶς, τὴν ὑμῶν ἐνάθλησιν, Ὁσιομάρτυρες, νέα
εὐχὴ τῆς πίστεως, Ἰάκωβε μάκαρ, σῶφρον Διονύσιε, ἅμα Ἰάκωβε,
θεῖε, ἀγιάζετε πάντας, καὶ ὥς εὐσυμπάθητοι πόνων, ῥύεσθε ὑμᾶς
τοὺς μεγαλύνοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Διευχών...